

מז:

עין משפט
נר מצוה

נז א מ״י פ״ד מהל' איסורי מזבח הל' ט:
נז ב מ״י שס הלכה ז:
נח ג מ״י שס הלכה יח:
נח ד מ״י פ״ו מהלכות קרבן פסח הלכה ו:
ס ה מ״י פ״ג מהלכות איסורי מזבח הלכה יד:
סא ו מ״י שס הל' יב:

רבינו חננאל

שני נעבד אסור במחזור
אי אלא מכשירי קרבן קבן
[אבני] המזבח כקרבן
הזבחים ונעבדו פסול
לדון קרבן כסול למשדיר
קרבן אי אלא רבא
קרבן ומה אתנו ונה
שקמורו בתלוש להדיט.
אסור לנבוא אפי' במחזור
שנאמר לא תביא את
הזבחה ומהו לביב את
ה' וגי' אתה אתה תבי
שנא מחזור אסורי. ועבד
שאסור תבליש פ' יאון
שיש בו תמיסד ידי כון
אסורי אפילו להדיט.
אינו רבין שיחא אסור
מחזור לנבוא: ופשת
ליה שאסורי. א"ל רב
הונא בריה דר' יוחנש
על דא וקאמ' חזיקו מן
לנבוא שחור במחזור
עבדו דכתיב אלהיהם
הגברים הרומים אלא ההרים
אלהיהם סתם תביב. אנ
שנא לנבוא: ופשת ליה
אסור בתלוש להדיט.
אתנו שאסור בתלוש
כר. ופשת ליה להיתירא
ולא יאסר בהו במחזור
קרבן וקאמ' ריה את
הזבחה

מחמיר בשל תורה וטהר
מיקל קולא וחומרא
פרעין קולא וחומרא
חומרא: א"ל בר פפס
זכור: איז וזה אנא
דפסח דר' אליעזר מחמיר
ומיביח ליה בפסח ור'
עקיבא מיקל קולא פסח
ליה מלעשות פסח. והוא
של תורה. ופרין רבי
עקיבא הוין שוין ר' אנה
אליעזר לחומרא. דתנן
השביב ר' עקיבא אומר
תוכיח שכל מצוה כו'. והוא
דוחזקין התם לא אתא
ר' עקיבא אלא דרין
של ר' אליעזר. אלא ר'
אליעזר שכל מצוה גמרה
הוא דרואא א"פ שהיא
מצוה והיא שמוס שבות
היא דוחה את השבת.
והוא ר' עקיבא דאמר ליה
גמורה היינו דקאמר ליה
כן קא שוי מקביל דפח
אשר חבוי אינה דוחה
שבת: עאז מי בר חמא
הוא מלמחית להטין קמח
בנעבד כמו שיש שוין
באתון דאמרין קו' ולא
ששוין א"ל. ור' אליעזר
כל האסורין לגבי מובה
ודוחזקין מחמירין וטעם
עלה ר' מנחם זאנטי.
ואמר בר נחמן מחלוקת
האבועה ונאמר דמחמיר
גובריה ולבסוף חמיר
גובריה.

כל הצלמים פרק שלישי עבודה זרה

י"ש נעבד במחובר אצל גבוא או אין נעבד במחובר. י"ז
 דהמקדקדק בלשון צי"א וז' לומר דרמי צר חמא דקמיציעא
 ליה סבר דליכא לחלק בין צעלי חיים בין מחובר ולכך היה
 מסופק אם י"ש נעבד במחובר והא' דבעי במשכיריו אם חמא

וְיִמְרָא קְאָמֵר דְּלֵי פִשְׁטִין דִּשְׁרִי כִּ"ט
 מִמַּכְשִׁירֵי אֲבָל אִי פִשְׁטִין דְּאֶסְרִי
 מִמַּכְשִׁירֵי מֵאִי: וְיִמְרָא מִשּׁוּם בֵּית ה'!
 וְזַעֲיֵת לְמִימֵר דְּבִית (א) הוּא מַחְזֹבֵר
 וְקֶאָסֵר דְּרַבֵּת אֵל הִי לֹא תִצֵּא
 אֲתָנָן שֶׁל דִּישׁ שֶׁאֵס שֶׁתָּן לֶה בֵּית
 בְּחֵמְנָה אֶסְרֵי לְהַקְדִּישׁוֹ לְלוֹךְ בְּנִין
 בֵּית הַמִּקְדָּשׁ לְשׁוֹן רֶש"י וְהוּא שִׁנְיָה
 לְשׁוֹנוֹ מִמֶּה שֶׁפִּירֵשׁ לְמַעֲלֵה גִבִּי מִלְחֵה
 דִּירָבָא שֶׁכֵּן פִּירֵשׁ לְעִיל אֶסְרֵי בְּמַחְזֹבֵר
 לְגִבּוֹה וְאִפִּי" לְמַכְשִׁירֵי קֶרֶבן דְּכַמֵּצ
 בֵּית דְּמַשְׁמַע אִפִּילוֹ לְבָנִין הֵיזֵית
 וְנִרְאֵה דִּיפֵּה דִּקְדֵּק לְפִי שִׁפְטָה
 הִתְלַמְּדוּ וְק"ל מִיֵּהוּ מֶה שֶׁפִּירֵשׁ
 הִבֵּל דְּלֹתָנן דְּבִית קָרִי מַחְזֹבֵר קִשְׁיָה
 דִּהֵא לְקַמֵּן בְּשַׁמְעִין חֲשִׁיד רַבִּי יְהוּדָה
 בֵּית תְּלוּשׁ מִשּׁוּם דִּהוּ תְּלוּשׁ וְלִצְסֹף
 מַחְזְרוֹ לִכֵּן נִרְאֵה לְפִרֵשׁ וְאִי מִשּׁוּם
 בֵּית דְּמַדְרוֹשׁ שֶׁתָּן לֶה עֲשִׂים
 וְאִזְכָּרִים לְבָנוֹת בֵּית וִיֵּהִי אֶסְרֵי
 לְהַקְדִּישׁוֹ וְסַתֵּם עֲשִׂים וְאִזְכָּרִים שְׁבוּתָן
 מִמֶּהֱם רְגִילִים לֵהוֹיֹת מַחְזֹבִרִים בְּמִקְוִמן
 וְיִמְרָא נִמְי יֵשׁ לִישֵׁב פֶּרֶש"י דְּכַמֵּצ
 חֲרַמְנָה בֵּית וְאִי חֶלֶק בֵּין בִּית
 שֶׁל בְּנִין לְבִית חֲזוֹב בְּמַעֲרֵה שֶׁלֹּא
 הִיָּה שֶׁס תְּלוּשׁ מַעֲוֹל: וְיִשְׁ שִׁנְיָי
 בְּנַעֲבָד בּו'. תִּימָה (ד) בְּמַחְזֹבֵר מִהִכָּה
 לְאִסּוֹר מֵאֲתָנָן דִּיו לֵבָא מִן
 הִדִּין לֵהוֹיֹת נִדְּוֹן בְּדֵאֲתָנָן פִּשְׁטוֹ דִּישׁ
 שִׁנְיָי כְּדִרְשֵׁינן בְּמַרְוֵבָה (ב"ק ק"ד סה):
 הִסֵּס וְלֹא שִׁנְיָיִהֶם וְי"ל דְּמַדְלֹרִייתָהּ
 וְדִישׁ פִּשְׁטוֹ לִיֵּה דִישׁ שִׁנְיָי בְּנַעֲבָד
 וְכַמֵּן בְּאֲתָנָן אֲלֵא מַדְרֵבִין הוּא דִּקָּא
 מִיֵּבִיעִי לִיֵּה (ה) מִשּׁוּם עֲזוּדוֹת כּוֹכָבִים
 יֵשׁ לְאֶסְרֵי אַע"ג שְׁנַשְׁמָה:

דוחה את השבת
המשתחווה לקמת ה'
ה"ש שינוי בנעבד
אמר מר זוטרא ב'
כל י' האסורין לגבי'
ותני עלה רבי אליעזר
עלה אמר ר' רב
אבוה מחלוקת בש'
פרק אין מעמידין (דף כ"ד:)

ואחרי ר"ע לאדכוריה גמריה ואמרה למילתא בשלון או מילוף ודאין ק' דכתיב במדבר ט' ואפילו בשבת אלף כי היכי דנייתא לר"א ללייב דהואה דלא דחייא ומיהי לא איסתייעא מילתיה ולא אדכר ר"א הכי בשבתא אמר לו ר"ע הבה לי מועד אללו להואה וליהבאמו מחוץ לדומה לאו אורח ארעא דכסיפא ליה מילתא לומר ששבתא תלמודו: וה' אללו כמועד לשחיטה כעס ר"א ואמר לו עקיבא בשחיטה השבטני בש ודינין זה כנגד זה אל תכחד דברין ראשונים וחזר מה שלמדתי ה' **למנוחות**. להדיט מ'שרא שרי דאין מחובר נאסר להדיט וכי קמ'יעיי להדהר טחין להו י' ש' שניו גנענד דלא מיתסר לגבוי אלף צנייהו ל' ליה שניו. אית דגרס המשפחה לתטין קמחן מזה למנוחת וא"ל תתפיסת ידי אדם בתלוש דהא איכא תפיסה טובא קצירה ועימור וכלהו שניו לא מיציעא עבודת כוכבים דכתיב (דברים י') והיית חרם כמו כן (ט) וכל הנעשה מהן נאסר דהא הנהא היא: **כל האסורין**. שרעבא לה השתחוה לה עקבין ויב' שניו גנענד קמפילגי דת"ק בתמורה ור"א סבר אין שניו גנענד אלמא פלוגתא היא: ה"ק **ולנכסוף עיברו**. וכדמפרש בתמורה צ"ל כל האסורין [ל] דת"ק

לומר יש נעבד אלל גבוה. אכתי מיבעיא ליה הכי
דלאו לקרבן גופיה קא בעי לה אללא לבנין מוצח
דין מי אמריין קרבן דמי ונעבד אסור בהן או לא:
ה לגבוה. ואפי' למכשירי קרבן דכתיב ביה ה'י' דמשמע
אפילו לבנין הדיית אכתיב וכתיב אתנן
סתמא לא שנה תלוש כו' וזו חילוקא.
כיון דלא משכחת קרא בזהדי דאסר
אתנן במחזור לגבוה אללא משום
דקרא סתמא כתיב אסרת ליה
במחזור והדר ילפת נעבד מיינה
לאיסורא אימא איפכא דהא קרא
סתמא שרי נעבד במחזור: דכתיב
ואלהיכם עני ההרים וגו' ההרים
אלהיכם. אימא אפי' לגבוה אללא
והדר יולף אתנן מיינה למשרייה
במחזור: ואי משום ביה ה'י' ובעית
למימר דבית הוי מחזור וקאסר
ודרשת ליה הכי לא תצייל אתנן של
בית שאם נמן לה בית דתתניה
איהו למחזורא דבית דתתניה

הוא מציג ליה דין פרה אדומה שאינה צאה לנית. ששמיטה צהר היתים דכתיב^א והוציא אותה אל מחוץ למחנה: רקועים. טסי זה עשויין ציפוי לכותל היכל לנית קדשי הקדשים כדלמרינן בשקלים בפרק המרומה^ב דכיון דנזי הוא מיתסר: פריקין. דיינינן וכל דין ק"ו קרי ליה פירכא משום דבשלון תימה אחי: הואה דפסח. טמא מת שחל צביעי שלו להיות בשבת בערב הפסח: דר"א. דן ק"ו לחומרא דקמני א"ר אליעזר ועליה אני דן ומה שחטה שהיא משום מלאכה דוחה את השבת זו שמשום שבות אינו דין שמדחה וזה עליו ויתחייב בפסח. ור"ע פריך

נקמה ופטר מפטר לקח ממנו
 ר"ע או חילוף מה הוא דמיון שבות
 אינה דוחה שבת שמיטה דמיון מלאכה
 היא אינו דין שלא מדחה אלמא ק"י
 לקולא פריך: דמנן הפיז ר"ע כו'.
 ומיטת אקספתיס (דרישא דמילתא נקט
 ופסוקי לה הכא והיחיד אקספתיס
 דרב פפא מאו חילוף דר"ע קאמי
 ולסיועי לרב הוגא כזו חילוף ידידי:
 הספ. הוואל או חילוף דר"ע לא
 סלקא אדעתא דר"ע למדייניה ולמיניה
 לא מדמייה שמיטה אלא השבת אלא
 משום דר"ע היה מקובל וכו' מר"א
 אב"ל

רבו שהיה חיה דוחה שם: ותיקך ייה תנחמה.
 וימנו הלכה ובעי למידן מק"ו הזה משחטה דחייא
 דלג תדמה אע"פ שאי אפשר דהא ודאי שחטה דחייא
 קאף יליף האי שחטה מהואה דלג תדמה ודאי פשיטא
 מה עקרת מה שחטב בצורה דהא הערבים בצמודה ואפי'
 שחטה. וימנה ליה מימר רב מקובלני ממך הוה איה
אל תכפירני בשעת הדין. כשאמר לו ר"ע הבא לי מועד
 תד ואמר לו ר"ע אל תכפירני בשעת דין זה שאנו חלוקין
 אלמא מיניה גמר ליה: **המשטחה לקמא חטים מה הן**
שחטנו לומר יש נעבד במחוצר אלל גבוא הכא מאי כיון
 חטנו שפיר דמי: או אין שנינו נעבד. ואסיר דלג מהני
 דתלוש מינה נאסרו בהנאה להדיטו אפילו למאן דבעי
 בזה לאסור וכיון דנעשה עבודה כוכבים תו מאי מהני
 הייה ממנו הרי הוא כמורה אלל אפילו כל איסורי הנאה
 נעבד: ור"א אומר. וקס"ד השתא דצצהמה מעוברת
 נעבד הלכך ולדותיהן מותרין דמעיקרא עובר והשתא
 דעלה אומר רבא אמר רב נתמן מחלוקם כשרצו
 גורס מותר ורבי אליעזר סבר זה וזה גורס אסור:
 חבל

מסורת הש"ס

(א) [תוספ' דפרה פ' צ"ה"א
תמורה (ל:), (ז) [יבמות ח.
קדושין סח:], (ג) פסחים סו-
(ד) [שם סט:], (ה) [תמורה
ל:], (ו) [שם, יו] [עין רש"י
ובתמורה אי' אמר רבא
מחלוקת], (ח) [דברים כג:],
(ט) [במדבר יט:], (י) [פ"ד
מ"ד:], (כ) [בס"א ליחא, ל' כ"ז
פרה,

ורה אור השלם

1. לֹא תִבְיָא אֲתָנָן זֹנָה
וּמִזְחִיר כֹּלֵב בֵּית יי
אֱלֹהִיךָ לְכֹל נָדָר כִּי
תֹעֲבַת יי אֱלֹהִיךָ גַּם
שְׁנֵיהֶם: דְּבָרִים כֹּנֵיט
2. אַבְדַּ תֵּאבְדָּן אֶת כָּל
הַמִּקְמוֹת אֲשֶׁר עֲבַדוּ שָׁם
הַגּוֹיִם אֲשֶׁר אָתָּם יְרֻשָׁם
אֲתָם אֶת אֱלֹהֵיהֶם עַל
הָרִים הָרְמִים הָעֵל
הַגְּבוּעוֹת וְתַחַת כָּל עֵץ
רָעֵנָּה: דְּבָרִים יֵב ב

הגהות הב"ח

(ה) 'נָם' מִהָּ הָיָה לְנִמְשָׁה:
(ו) 'רִשִּׁי' דָּן אֶל אִין וְכו':
דְּבַל דִּנְיָה: (ז) טוֹב:
'וְהָא' וְכִי דִנְיָה דְּהוּי
מְחֻבָּר אָקֵסוּ וְכו' יֵט ה'
דִּשְׁמַעַת וְכו' יֵט ה'
דְּמִדְרוּ וְכו' יֵט ה' וְלֹא
חֲלָק: (ח) דִּי' עַי וְכו':
יִמְתָּ מִהֵיבֵל לִיָּךְ עֵבֶד:
בְּמַחוּבָּר לְאִסְרוּ מֵאֲמָתִי:
בְּכֹחֵי דָקָא מְעִיבִי ה'
דְּמִשְׁוֹ חֻמְרָא לְעִדָּתִי
סוֹבִיבִי עַל לְאִסְרוּ: (י) דִּי'
וְכו' וְכו' שְׂטִי:
קוֹנֵה גֵתָא פ' הַגּוֹלָף:
'צִי' גֹּל רַחֵל בְּזוּזָה וְלִיָּה:
וְלִיָּה חֲחֻתִּי עֲשִׂינִי וְאִין
מִשְׁלֵם אֵלֵּי רַחֵל
לֵאמֹר:
אֵלֵּמָּה:

מוסף רש"י

[illegible]